

Λάμψαν, Ζαχ. Γεργανός
Ν. Έλληνισμ. 156. 127 ες.

Γεργανός
(Ζαχαρίας)

Ζαχαρίας Γεργανός ἐξ Ἀρτης καταγομένης καὶ ἐν Ῥωμανίᾳ
σπουδάζων γενέτο κατὰ τὸ ἀ' ἡμῶν τοῦ 17^{ου} αἰῶντος ἐσέκοστος
Ἀρτης. ἤγαγε χριστιανικὴν κατήχησιν ἐκδοῦσαν τῷ 1622
ἐσομνήθη τῆς ἐκδόσεως τῆς καυῆς Διαθήκης τῷ 1622. Ἰλὴν τούτων
ἴσως ἐν τῷ κώδικι Laudanus graecus 77 τῆς ἐν Ὁζανίῳ Bodlani-
ανῆς βιβλιοθήκης, σώζεται σῶζεται: "Ἐξηγήσεις εἰς τὴν τοῦ Ἰωάν-
νου τοῦ ἐγγλεωτάτου, δεσφίου ἀποκάλυψιν. ἤγαγεν εἰς τὴν δόξαν
τοῦ δεσφίου καὶ σωτηρίαν τῶν ὀρθοδόξων Ῥωμαίων παρὰ Ζαχαρίῳ
ἱερέϊ (διωρδανμένῳ ἐς "ἱερομονάχῳ) τοῦ Γεργανοῦ τοῦ τῆς ἀγίας
δεσφίας διδασκάλου καὶ πρωτεκδικου (αἱ δύο ἐργαταῖαι δόξαι δι-
εγράφησαν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐτάθη "ἐκ πόλεως" Ἀρτης, ἔπει τῆς ἐν-
σάρκου οἰκονομίας 1626 Ἀγίουστον 20.). ὁ κώδιξ χαρτῆος γρηγο-

μέρος κατά τὸν 17^{ον} αἰ. σιτανῶν ὑπ' αὐτὸν τοῦ Γεργανίου. Τὸ
 ἔργον αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐγινώσκει ὑπὸ τοῦ Στ. Λάμπρου (ἐνδ' αὐτοῦ).
 ὁ Γεργανὸς εἶχε διαμαρτυρημένας τούτας ἐγγυηθείς διὰ τοῦτο
 ὑπὸ τοῦ Καρνοβύλλου.

Περὶ τῆς γενεαλογίας τοῦ Γεργανίου δὲ σημειώσονται αἱ εἰδή-
 σεις. Οὕτω κατ' ἀλλαν μὲν ἦτο π^ροτὰ καὶ ἄλλας δὲ ἡ Ὑδακῆ.
 πάντως ὁ ἴδιος ὑπογράφει: "Ζαχαρίας Γεργανὸς ἐκ πόλεως
 Ἀρσίνης." Ἀλλὰ καὶ δὲ: "Ζαχαρίας ἱερομόναχος καὶ πρωτεύων
 Ἀρσίνης."

Σύμμ. Περὶ 2. Γεργανίου ἰδ. Fabricius, Ζαβίραν, Πασαδόπουλον. Βρετόν,
 Σάβαν, Α. Δυμνιερὰκόπουλον καὶ ἰδίᾳ E. Legrand.